

ikke fik nogen skriftlig Henvendelse, erhvervede jeg den kongelige Resolution for at fremsætte Lovforslaget, og Dagen efter kom det første Andragende fra 7 Fotografer, hvori de udtalte sig mod Forslaget, saaledes som de tænkte, det vilde blive, og udtalte sig, som om der stod flere bag ved. Nogle Dage senere fik jeg endvidere en Henvendelse fra 65 Medhjælpere. I Anledning af, hvad der blev bemærket af det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Svend Høgsbro), skal jeg dog sige at Fotografmedhjælperne ikke se med samme Øjne paa Forslaget, men bemærke, at det vilde være et Lovforslag, som de vilde være tjente med, saaledes som de have tænkt sig, at det var udarbejdet. De 65 slutte sig altsaa til Forslaget, og sige, i Andragendet: Som bekendt holdes Ateliererne aabne hele Søndagen, og som Følge deraf er Medhjælpernes Frihed meget indskrænket. Altsaa, da jeg fremsatte Lovforslaget efter at have erhvervet den kongelige Resolution derfor, havde jeg endnu ikke faaet Færten af, at der ogsaa rørte sig nogen Stemning derimod, hvilket jeg først har faaet at vide i de senere Dage. Nu i Dag til Morgen henvendt en talrig Deputation paa 265 Underskriveres Vegne sig til mig med det Andragende, som det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds i Dag har indbragt. Jeg skal bemærke, at jeg kun havde ganske kort Tid at tale med Deputationens Medlemmer, men fik dog spurgt dem, om det var det, at Lukketiden var sat til Kl. 12, eller om det overhovedet var Sagen i dens Helhed, man var imod. Man svarede, at man var Modstandere af Loven, uafhængigt af, at der stod Kl. 12. Jeg kan derfor ikke paatage mig Skylden, eller erkende, at det Misnøje, der har rejst sig, skulde stamme fra den Forandring, som man naturligvis ikke har kendt noget til, før længe efter, at denne Bevægelse er rejst. Det er jo ret træffende, naar det i Andragendet fra dansk Fotografforening og 160 Fotografer siges, at de føle sig overtøede om, at der uden Skade for deres Næring kunde foretages nogen Indskrænkning i Søndagsarbejdet, medens der af de 235 siges, at „Følgen vil blive, at vi næringsdrivende med fast

Lokale ville gaa over til en mere eller mindre vagabonderende Eksistens i en meningsløs Kamp med de mange Amatører, der hurtigt ville vide at udnytte Situationen, og senere, „gaa vi ikke denne Vej, vil Følgen ufravigelig blive, at største Delen af vore Kunder glider fra os.“ Jeg kunde ikke vide, at der var saa afvigende Meninger, og jeg vil dog gøre opmærksom paa det ret utilbørlige i, at der, naar man i Aar og Dag har maattet kende Henvendelsen fra „Dansk fotografisk Forening“ og de 160 Fotografer ikke have ladet høre fra sig, før saa længe bag efter. Men i øvrigt skal jeg her i Tinget sige det samme, som jeg sagde til Deputationen, at man maa kunne forstaa af min Opfattelse af Sagen, og af den Maade, hvorpaa, samt de Grunde, af hvilke jeg er gaaet med til Lovforslaget, at jeg intet som helst har at indvende imod, om man, fordi det viser sig, at Fotograferne ere delte i to Lejre, og i alt Fald Flertallet i Øjeblikket synes at være imod en Indskrænkning i den her foreslaaede Retning, forkaster Lovforslaget eller lader det dø Straadøden, ligesom jeg ogsaa er rede til, hvis dette høje Ting vil fremme det, at tage under velvillig Overvejelse de Ændringer, man maatte foreslaa. Jeg skal tilstille det eventuelle Udvalg de Andragender, jeg har modtaget.

Svend Høgsbro: Den højtærede Justitsministers Udtalelser bekræfte jo den Opfattelse, jeg havde af Sagen, at det kun var den højtærede Minister om at gøre at imødekomme de Folks Ønsker, om hvis Interesser det her drejer sig, og at det derfor, naar det viste sig, at Ønskerne snarere gaa i modsat Retning, ikke vilde møde nogen Modstand fra hans Side, at man behandler Sagen ud fra de nu fremkomne Ønsker.

Det forekommer mig i øvrigt, at den højtærede Minister bestræbte sig for at afværge eller forsvare sig mod Behrejdelse for at have bragt denne Sag frem her i Tinget. Efter alle de faldne Udtalelser maa dette jo bero paa en fuldstændig Misforstaaelse; hverken jeg eller nogen anden her i Salen har villet bebrejde den højtærede Minister, at han har bragt Sagen frem, tværtimod. Det maa jo erkendes at